

Rozwijanie postaw prospołecznych w sytuacji zagrożeń

Postawy ludzi wobec innych możemy określić jako postawy prospołeczne lub egoistyczne. Postawa prospołeczna wiąże się z takimi określeniami jak altruizm, sympatia dla innych, życzliwość, braterstwo, gotowość do niesienia pomocy potrzebującym, wrażliwość na krzywdę, zdolność do rozumienia ludzi, a nawet gotowość do poświęcenia się dla innych. Zachowania prospołeczne to działania ukierunkowane na niesienie korzyści innej osobie. Postawa egoistyczna uzewnętrznia się w skłonności do kierowania uwagi na siebie (zajmowania się sobą) oraz przedkładania osobistego interesu nie patrząc na potrzeby i dobro innych ludzi. Większość badań nad zachowaniami prospołecznymi koncentruje się na specyficznych kategoriach takich zachowań: zachowaniach pomocowych, altruistycznych, współpracy.

W sytuacji zagrożenia, w której są ofiary, oczekujemy określonych zachowań pomocowych. Pomocna w podjęciu decyzji o udzieleniu pomocy jest znajomość form udzielania pomocy. Jeśli jednostka uzna, że posiada taką wiedzę, podejmuje decyzję o zaangażowaniu się w niesienie pomocy. Zgodnie z regułą odpowiedzialności społecznej pomagamy innym w potrzebie, by otrzymać pomoc, kiedy my jej będziemy potrzebować. Z kolei inna perspektywa psychologii społecznej zakłada, że człowiek podejmuje działania pomocowe przez obserwacje zachowania innych osób udzielających pomocy. Wiele badań wykazało, że obecność biernych obserwatorów hamuje pomaganie człowiekowi w potrzebie. Jest to przejawem nie tylko ignorancji, ale również wyrazem naśladowania innych. Normy społeczne odzwierciedlają powszechnie aprobowane postawy, przekonania i zachowania.

Rozwój technologii sprawił, że przesunęła się granica ryzyka naturalnego (powodzie- kiedyś natura, dzisiaj zależy to w znacznym stopniu od działalności człowieka). Zagrożenia dotyczą stanów rzeczy, zjawisk i procesów groźnych dla ludzi, ich żywotnych interesów i podstawowych wartości, stanów niebezpiecznych dla otoczenia z jakichś niepożądanych powodów: zjawisk przyrodniczych, klęsk żywiołowych, zamachów terrorystycznych, pożarów, epidemii, skażeń, katastrof, awarii. Współcześnie odpowiedzialność za zdrowie w dużej mierze leży po stronie człowieka. To od jego decyzji, a nie natury, zależy stan zdrowia. Wiedza o ryzyku utraty zdrowia bądź życia może wpływać na modyfikację prezentowanych przez człowieka postaw. Jeśli palenie tytoniu uważamy za wysoko ryzykowne, to podejmujemy decyzję o zdrowym stylu życia. Zachowania prospołeczne

w znacznym stopniu mogą przyczyniać się do minimalizowania czynników zagrożenia. Przestrzeganie reguł wprowadzanych w okresie pandemii koronawirusa świadczą o postawie obywatelskiej odpowiedzialności. Zagrożenia często są przyczyną niebezpieczeństw, ponieważ wiążą się z utratą lub obniżeniem poziomu bezpieczeństwa. Pamiętajmy że poczucie bezpieczeństwa możemy osiągnąć poprzez redukcję czynników zagrożenia, stosując się do zasad kwarantanny, zasad bezpieczeństwa w związku z koronawirusem. Przestrzegajmy zasad higieny, zachowujmy bezpieczną odległość między pieszymi (minimum 2 metry). Stosujmy się do ograniczeń związanych z przebywaniem w miejscach publicznych oraz przejazdów zbiorowych. Poprzez społeczną współpracę możemy zadbać o zdrowie własne, naszych bliskich oraz innych ludzi. Prezentowane przez nas postawy mogą stać się wyrazem zaangażowania we wspólne dobro.

Sporządziły:

Andżelika Jędrzejewska

Julita Paściak

Marta Kraska

Źródło:

B. Wojciszke, Człowiek wśród ludzi, Wydawnictwo Naukowe „Scholar